

Nášní TM vs (ZFC): Proč tak složité?

Opakování • (nášní def. mn.)

Množina je každý soubor M mříkých, rozlišitelných objektů v našem mazínam, nebo myšlení **shromáždění v celek**.

- (ZFC):
 - 1) axiom existence
 - 2) ax. extenzionality ... atd.

Měkké množiny: Centrálním pojmem myšní mat. je nekonečno.

• Zenón z Eleje (cca 490–430 př. Kr.)

... aktuální nekonečno | A : $\begin{matrix} \vdash \\ \vdash \end{matrix}$ t = 0

• Aristoteles (384–322 BC)

... potenciální nekonečno

$$\therefore t = 1$$

$$\therefore t = \frac{3}{2}$$

Akh. ∞ : až na myšlenky odráží fáma
(myšlenka: G.W. Leibniz)

Enkleides: (ca 365–300 BC) myšlil rázdu „celek > část (plastm)“

(rigidně dohranáno po 2 násled. leh.)

Galilei (1564–1642) $n \mapsto n^2$ bijekce

⇒ nemá smysl porovávat ∞

C.F. Gauss (1777–1855): ∞ je prostředek k vyjadřování.

Zlom: český mat., logik, teolog, filosof
Bernard Bolzano (1781–1848)

- zavedl myšlenku množiny
- uvalny základy matematiky
- „Paradoty nekonečna“ (vyd. 1851)

Georg Cantor (1845-1918)

- myšlenkové TM v letech 1873-1884
- $|\mathbb{R}| > |\mathbb{N}| \dots$ „řízeně velká nekonečna“
- \exists transcendentálních čísel :

- algebraická čísla mají množinu \mathcal{A} ,

$$\text{ře } \mathcal{A} \approx \mathbb{N}$$

- Ale $\mathbb{R} \succ \mathbb{N}$, takže

$$\mathbb{R} \succ \mathcal{A} \Rightarrow \mathbb{R} \setminus \mathcal{A} \neq \emptyset$$

transc. čísla . \square

- ryse existenční důkaz
- bylo odmítáno pro „mekonstrukčnost“¹¹

R. 1900 II. ICM v Paříži

- D. Hilbert (1862-1943) :

23 „Hilbertových“ problémů

$$\begin{aligned} 1) \text{ CH} \dots \text{ Hypotéza kontinua:} \\ (\forall x) \omega \leq x \leq \mathbb{R} \rightarrow \\ x \approx \omega \quad \vee \quad x \approx \mathbb{R} \end{aligned}$$

- 2) Postavit M. na pěvné základy, t. e. to kou, ře dokážeme konsistenci ax. (PA) nejlépe i výplnost.

Bertrand Russell (1872 - 1970)

Russellův paradox (publ. 1903)

$$y = \{x : x \notin x\}$$

"Množina všech množin, k. nějakou
množinu prvkem."

Q: $y \in y$?

• Může to být ano: $y \in y$. Pak

podle definice musí být $y \notin y$ ↯

• Může to být ne: Pak $y \notin y$. Tj.

y splňuje def. y , takže $y \in y$ ↯.

R. paradox je ve skutečnosti
SPOR v množinách TM.

To vedlo k axiomatizaci TM.

$V(ZF)$ y nemá dobré def. množina.

Něta: $V(ZF)$ neexistuje množina
všech množin ✓.

Důkaz: Když V byla množina
pak $y = \{x \in V : x \notin x\}$ je množina
podle axioma výdělení pro formulí

$\varphi(x) : x \notin x$. Tj. y je množina.

Ale $y \in y \rightarrow \perp$ a $y \notin y \rightarrow \perp$ ↯

- Paradot holičé: V jistém městě je holič, který musí (podle sákona) holiť všechny muže, kteří se neholí sami.

Pokud holič je muž:

- pokud se holí, tak se holí sám,
takže se nesmí holit! ↴
- pokud se neholí sám, má holič
holič, tj. on sám! ↴

- Richardův / Berryho paradot:
(paradot „*šta slov*“):

Zafixujme slovník spisovné češtiny.

$\mathcal{Z} = \{n \in \mathbb{N} : n \text{ se dá jednoznačně definovat pomocí nejméně sta slov z daného slovníku}\}$.

$$m = \min (\mathbb{N} \setminus \mathcal{Z})$$

Tj. $\boxed{m \text{ je nejmenší přirozené číslo, které se nedá jednoznačně definovat pomocí nejméně sta slov z daného slovníku}}$

— jednoznačně definuje m pomocí méně než 100 slov.

(konkrétně 17)

Kurt Gödel (1906–1978) naroden v Brně.

Chceme: Axiomatický systém splňující:

- 1) měřitelnost axiomů
- 2) upřesnit systém
- 3) bezesporušnost (konsistenčnost)

1931 k. G. publikoval něčeho o neupřesnitelnosti:

V libovolnému formálnímu systému, kde
bude zahrnuvat arithmetiku \mathbb{N} ,
existuje pravdivá věta, která
nejsou dokazatelná.

X ... 5	Zakóduje formulí:
\notin ... 1	$(\forall x) x \notin x : \varphi$
\forall ... 2	
(... 3	$2^3 3^2 5^5 7^4 11^5 13^1 17^5$
) ... 4	Gödelovo číslo formulí φ .

φ : Formule φ nemá dokazatelná.]

Protože systém je konsistentní,
 φ je pravdivá, a když je
nqdokazatelná.

[Když byla neprvdivá, měla bychom φ .]

2. V. o neúplnosti:

V některých systémech může dokázat konsistenci systému.

Speciálně: (ZF) je neúplná a její konsistentnost nejistá.

CH ... Continuum Hypothesis:

je nerovnohmelně ekvivalentní ZFC

CH ani \neg CH nemají r. ZFC \perp

CH; \neg CH jsou rel. kons. vzhl. k ZFC

Tj. ZFC je kons. \Rightarrow

\Rightarrow ZFC + CH je kons. \wedge

ZFC + \neg CH je kons.

Cohen ... dokázal nerovnohmelnost CH

dokázal r. a to田 Fieldsom medaile.